

määrää ei ole ilmoitettu velalliselle ajoissa eli kolmen vuoden kuluessa, että maksun periminen ei näin ollen ollut mahdollista, ja että näin ollen omia varoja ei voitu luovuttaa komission käyttöön.

- (¹) Espanjan kuningaskunnan ja Portugalin tasavallan liittymisehdoista ja perustamissopimusten mukautuksista tehty asiakirja (EYVL 1985, L 302, s. 23)
- (²) Yhteisöjen omien varojen järjestelmästä 7.5.1985 tehty neuvoston päätös 85/257/ETY (EYVL L 128, s. 15)
- (³) Espanjassa ja Portugalissa 1.3.1986 olevia sokerialan tuotteiden varastoja koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 28.7.1986 annettu komission asetus (ETY) N:o 579/86 (EYVL L 57, s. 21)
- (⁴) Tuonti- tai vientitullien maksamiselvoitteen sisältävään tullimenettelyyn ilmoitetuista tavaroista velalliselta kantamatta jääneiden tuonti- tai vientitullien kantamisesta jälkitullauksin 24.7.1979 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1697/79 (EYVL L 197, s. 1)
- (⁵) Yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 88/376/ETY, Euratom soveltamisesta 29.5.1989 annettu neuvoston asetus (ETY, Euratom) N:o 1552/89 (EYVL L 155, s. 1)
- (⁶) Kok., s. I-7511
- (⁷) Kiintiötä suuremman tuotannon soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä sokerialalla 14.9.1981 annettu komission asetus (ETY) N:o 2670/81 (EYVL L 262, s. 14)
- (⁸) Portugalissa olevista maataloustuotteiden varastoista annettu neuvoston asetus N:o 3771/85 (EYVL L 362, s. 21)

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank van Koophandel te Gent (Belgia) on esittänyt 19.7.2012 — Euronics Belgium CVBA v. Kamera Express BV ja Kamera Express Belgium BVBA

(Asia C-343/12)

(2012/C 303/28)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank van Koophandel te Gent

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Euronics Belgium CVBA

Vastaajat: Kamera Express BV ja Kamera Express Belgium BVBA

Ennakkoratkaisukysymys

Onko markkinakäytännöistä ja kuluttajansuojasta annetun lain (wet betreffende marktpraktijken en consumentenbescherming) 101 § — jolla suojataan muun muassa kuluttajia ja jossa säädetään seuraavaa: ”1. Yritysten on kiellettyä tarjota myytäväksi tai myydä tavaroita tappiollisesti.

Tappiollisella myynnillä tarkoitetaan myyntiä hintaan, joka ei vastaa vähintään hintaa, jolla yritys on tavarain ostanut tai joka yrityksen olisi maksettava hankkiessaan uusia tavaroita myytäväksi, kun on vähennetty mahdolliset myönnetyt lopulliset

alennukset. Selvitettäessä, onko kyseessä tappiollinen myynti, huomioon ei oteta alennuksia, jotka koskevat — yksinomaan tai ei — yrityksen muita kuin tavaroiden myyntiin liittyviä sitoumuksia”, — direktiivin 2005/29/EY (¹) vastainen, koska siinä kielletään tappiollinen myynti, vaikka direktiivissä ei kielletä tällaista toimintaa, ja koska Belgian lainsäädäntö saattaa olla direktiivissä 2005/29/EY säädettyä ankarampi, mikä on direktiivin 2005/29/EY 4 artiklan nojalla kiellettyä?

- (¹) Sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/7/EY, 98/27/EY ja 2002/65/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta 11.5.2005 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/29/EY (sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi) (EUVL L 149, s. 22).

Valitus, jonka Euroopan unionin neuvosto on tehnyt 24.7.2012 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-529/09, Sophie in 't Veld v. Euroopan unionin neuvosto, 4.5.2012 antamasta tuomiosta

(Asia C-350/12 P)

(2012/C 303/29)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: P. Berman, B. Driessen, Cs. Fekete)

Muut osapuolet: Sophie in 't Veld, Euroopan komissio

Vaatimukset

— Unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalainen tuomio on kumottava

— valituksen kohteena olevat kysymykset on ratkaistava lopullisesti ja

— asian T-529/09 kantaja on veloitettava korvaamaan neuvostolle kyseisestä asiasta ja tästä valituksesta aiheutuvat oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valitus koskee yleiseen etuun liittyvien poikkeuksien tulkintaa siltä osin kuin kyse on kansainvälisistä suhteista ja oikeudellisen neuvonannon suojasta. Poikkeuksista säädetään ehdottomana poikkeuksena yleisön oikeuteen tutustua asiakirjoihin asetuksen (¹) 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan kolmannessa luetelmakohdassa ja varauksellisenä poikkeuksena yleisön oikeuteen tutustua asiakirjoihin asetuksen 4 artiklan 2 kohdan toisessa luetelmakohdassa.

Neuvosto katsoo, että unionin yleinen tuomioistuin teki mainittuja poikkeuksia tulkittessaan neljä virhettä.

Ensiksikin unionin yleinen tuomioistuin on virheellisesti katsonut, että oikeudellisen perustan valintaa koskeva erimielisyys ei voi vahingoittaa EU:n unionin kansainvälisiin suhteisiin liittyviä etuja (ensimmäisen valitusperusteen ensimmäinen osa). Toimielinten väliset kiistat unionin toimivallasta ja oikeudellisen perustan valinnasta kietoutuvat tiiviisti yhteen kansainvälisten sopimusten sisältöä koskevien ristiriitojen kanssa. Toimielinten väliset toimivaltakiistat voivat lisäksi vaikuttaa EU:n neuvottelu-asemaan, vaikuttaa kielteisesti sen uskottavuuteen neuvottelukumppanina ja vaarantaa neuvottelujen tuloksen.

Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin sovelsi väärää valvonnan tasoa ja korvasi neuvoston arvioinnin asianomaisen asiakirjan merkityksestä kansainvälisille suhteille omallaan (ensimmäisen valitusperusteen toinen osa). Kun kyse on yleisen edun suojaamisesta kansainvälisissä suhteissa, valvonnan taso on sellainen, jossa annetaan asianomaiselle toimielimelle 'laaja harkintavalt' sen sijaan, että edellytettäisiin 'konkreettisen ja tosiasiallisen' vahingon osoittamista. Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se tutki neuvoston perusteet kokonaisuudessaan soveltaen "konkreettisen ja tosiasiallisen" vahingon vaatimusta korvaten näin omalla arviollaan neuvoston arvion siitä, mitä ulkopoliittisia seurauksia asiakirjan luovuttamisella yleisölle on.

Kolmanneksi unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se ei ottanut huomioon sekä pyydetyn oikeudellisen lausunnon sisällön arkaluonteisuutta että niitä erityisiä olosuhteita, jotka vallitsivat ajankohtana, jolloin oikeutta tutustua asiakirjaan pyydettiin (toisen valitusperusteen ensimmäinen osa). Oikeudellinen lausunto koski arkaluonteisia kansainvälisiä neuvotteluja, jotka olivat vielä käynnissä pyynnön esittämisen ajankohtana, ja kysymys oli olennaisista ja elintärkeistä eduista terrorismin ja terrorismin rahoituksen estämiseksi ja torjumiseksi tehtävässä Atlantin ylittävässä yhteistyössä oikeudellisessa lausunnossa käsitellyn oikeudellisen perustan valinnan ollessa toimielinten välisen erimielisyyden kohteena. Unionin yleinen tuomioistuin ei ottanut huomioon näitä oikeudellisen neuvonannon erityispiirteitä.

Lopuksi unionin yleinen tuomioistuin virheellisesti sulautti kansainvälisen sopimuksen neuvottelemisen ja tekemisen yhteen toimielinten lainsäädäntötoiminnan kanssa ylivoimaista yleistä etua koskevan arvion suorittamiseksi (toisen valitusperusteen toinen osa). Näin tehdessään unionin yleinen tuomioistuin jätti huomioon ottamatta ne merkittävät erot, jotka vallitsevat kansainvälisten sopimusten neuvottelemisen — johon yleisön osallistumista väistämättä on rajoitettu kysymyksessä olevien strategi-
gisten ja taktisten intressien vuoksi — ja tällaisten sopimusten tekemisen ja täytäntöönpanon välillä.

(¹) Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Audiencia Provincial de Barcelona (Espanja) on esittänyt 1.8.2012 — Miguel Fradera Torredemer ym. v. Corporación Uniland, S.A.

(Asia C-364/12)

(2012/C 303/30)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Audiencia Provincial de Barcelona

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Miguel Fradera Torredemer, María Teresa Torredemer Marcet, Enrique Fradera Ohlsen ja Alicia Fradera Torredemer

Vastapuoli: Corporación Uniland, S.A.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko SEUT 101 artiklan (aikaisemmin EY:n perustamissopimuksen 81 artikla, yhdessä sen 10 artiklan kanssa) ja SEU 4 artiklan 3 kohdan kanssa yhteensopiva oikeudenkäyntiasiamiesten palkkiotaulukoista annetun asetuksen kaltainen lainsäädäntö eli 7.11.2003 annettu kuninkaan asetus 1373/2003 (Real Decreto 1373/2003, de 7 de noviembre), jonka mukaan oikeudenkäyntiasiamiehille maksettaviin palkkioihin sovelletaan vähimmäispalkkioista vahvistettua luetteloa tai taulukkoa, joiden mukaisia summia voidaan korottaa tai supistaa vain 12 prosenttia, ja jossa ei tarjota jäsenvaltion viranomaisille, tuomioistuimille mukaan lukien, todellista mahdollisuutta poiketa poikkeustapauksissa laillisessa taulukossa vahvistetuista vähimmäissummista?
- 2) Voidaanko kyseessä olevan palkkiotaulukon soveltamiseksi siten, että jätetään soveltamatta siinä vahvistettuja vähimmäissummia, pitää poikkeuksellisia olosuhteina tilannetta, jossa palkkiotaulukon tai -luettelon mukainen palkkio on täysin suhteeton tosiasiallisesti suoritettuun työn määrään nähden?
- 3) Onko SEUT 56 artikla (entinen 49 artikla) yhteensopiva oikeudenkäyntiasiamiesten palkkiotaulukoista 7.11.2003 annetun kuninkaan asetuksen 1373/2003 kanssa?
- 4) Täytetäänkö tällä lainsäädännöllä välttämättömyyden ja oikeasuhtaisuuden edellytykset, joihin viitataan direktiivin 2006/123/EY (¹) 15 artiklan 3 kohdassa?
- 5) Onko Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklaa, jossa määrätään oikeudesta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, tulkittava siten, että siinä määrätään myös oikeudesta tehokkaaseen puolustautumiseen tilanteessa, jossa oikeudenkäyntiasiamiehen palkkioksi määrätään suhteettoman korkea summa, joka ei vastaa tosiasiallisesti suoritettua työn määrää?